
TV PRVA/PORTAL B92.NET

Preporuka da zaraženi koronavirusom primaju 100 odsto platu, praksa drugačija

https://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2020&mm=11&dd=23&nav_id=1768931

Još od početka vanrednog stanja postavljalo se pitanje koliko će platu imati zaraženi kovidom 19.

Preporuka Vlade Srbije je da sprečenost za rad bude 100 odsto plaćena, ali u praksi je drugačije.

Predsednica Asocijacije slobodnih i nezavisnih sindikata Ranka Savić izjavila je da uvek kada je situacija u državi da jedan problem može da bude rešen "i ovako i onako", to onda stvara ogromne probleme.

"Na početku pandemije Vlada je donela jednu preporuku gde je rekla da poslodavci koji imaju finansijske mogućnosti mogu da isplaćuju sto odsto zbog odsustva sa posla usled zaraze virusom", rekla je Savić.

Ona je dodala da je jedan deo poslodavaca poštovao tu preporuku, te plaća sto odsto naknadu, jedan deo nije već je koristio Zakon o radu i isplaćivao 65 odsto bolovanja.

"Imali smo situacije da pojedini poslodavci nisu koristili ni jedno ni drugo, nego su obolelom po povratku na posao retroaktivno uručivali rešenje o korišćenju godišnjeg odmora".

Asocijacija je pokrenula inicijativu u Vladi i Ministarstvu rada da dođe do rešenja problema i da se u krajnjoj liniji izjednače zaposleni u javnom i privatnom sektoru.

Ono što je najbitnije, kaže Savić, je da se ovom merom onemogućuje da onaj ko je pozitivan na koronavirus a ima blage simptome odlazi na posao jer ne želi da izgubi 35 odsto od zarade.

"To se dešava u praksi. Vi ako imate 38.000 dinara platu, a bude vam odbijeno 35 odsto, to nisu mala sredstva za takvog radnika", rekla je ona.

SAZNAJEMO Kreće privatizacija šest velikih državnih firmi, 6.000 RADNIKA ČEKA NOVOG VLASNIKA, a evo i ko je prvi na spisku

<https://www.blic.rs/biznis/privreda-i-finansije/saznajemo-krece-privatizacija-sest-velikih-drzavnih-firmi-6000-radnika-ceka-novog/w66cp2j>

Uskoro bi na spisku za postupak privatizacije, pored Petrohemije, mogle da se nađu još pet kompanija, a to su Simpo, Jumko, Lasta, Trajal i MSK iz Kikinde, što praktično znači da bi narednih meseci blizu 6.000 zaposlenih u ovim preduzećima, moglo da dobije novog vlasnika, saznaje "Blic".

U tim preduzećima su u prethodnom periodu aktivnosti oko ovog postupka najviše odmakle pa bi za neke od njih do kraja godine ili pak početkom naredne, mogao da se pokrene postupak promene vlasnika. Drugim rečima, država će pokušati da proda bar neku od 78 firmi, koje su od blizu 600 još ostala pod njenom ingerencijom, i za njih će biti raspisani javni pozivi ili će se pak za neke od njih tražiti strateški partner.

Prema sagledavanju Ministarstva privrede, pored ovih šest preduzeća, u proces privatizacije bi moglo da ide još oko 30 firmi, dok će se za preostalih 40, najverovatnije kupac tražiti iz stečaja.

U ovim firmama smatraju da je njihova prodaja neminovnost ali podsećaju da bi tokom te transakcije osim o ceni moralo da se vodi računa i o sudbini zaposlenih što je tim u Ministarstvu privrede, koji je ovaj proces do sada vodio, i uvažavao.

Zaposleni u ovim kompanijama zato se nadaju da će ta logika biti primenjena i sada jer je reč o velikim sistemima koji imaju ukupno blizu 6000 radnika. Naime, u "Petrohemiji" je zaposleno 1.320 ljudi, Simpu 1.418, Yumku 2.040, Lasti 1.995, Trajalu 1.108 a u MSK 538 radnika.

Naš izvor iz Nemanjine 11, tvrdi da je privatizacija složen proces i da cena nije jedini parametar za donošenje odluke o prodaji.

"Pored cene važno je da se definiše i status velikog broja zaposlenih i vrednost investicija koje bi kupci ponudili jer ove firme imaju programe proizvodnje potrebne za neke druge industrije. Primer je "Petrohemija" koja svojim proizvodima generiše i druge kompanije, pre svega NIS, i zato su ovih dana intenzivirani pregovori sa "Gaspromnjeft", što je potvrdio i predsednik Vučić. Izuzev "Gaspromnjefta" realno, drugi kupac i ne figurira jer teško da bi oni proizvodnju pirolitičkog benzina, koji nabavljaju od Petrohemije, prepustili nekom drugom od koga bi ga nakon toga nabavljali", navodi naš sagovornik.

Naš sagovornik dodaje da i za Simpo, Jumko, Lastu, Trajal i MSK takođe postoji interesovanje.

"Većina njih posluje po UPPR i izmiruju svoje obaveze prema ovom dokumentu iako su gubitaši ali nakon objavljivanja javnog poziva, videće se ko je primamljiv za kupce a ko nije. Državi je važno da se bar u ovim velikim sistemima proces okonča na čemu insistira i MMF, posebno kada je reč o Lasti i MSK", kaže naš izvor.

I profesor Ljubomir Madžar smatra da je vreme da se sudbina ovih preduzeća reši.

"Te firme su dobrim delom na budžetskom hlebu, brojne od njih prave gubitke koji se na kraju preliju na državnu kasu pa se godinama izdvaja novac za finansijski neodržive kompanije. To je veliki teret i mislim da je dobra ideja da se konačno završi privatizacija, koja je počela još 90 tih godina prošlog veka", kaže Madžar.

Kako dodaje, ne bi strepeo da bi brzina privatizacije nepovoljno uticala na cenu jer ona, kako kaže, ne treba da bude opredeljujuća za prodaju zato što su većina njih gubitaši i nemaju vrednost pa se ništa ne bi izgubilo.

"Primer je prodaja RTB Bor Kinezima koja je bila veliko olakšanje za državu. Takvo olakšanje bi se kvalitativno postiglo i kada bi se ove kompanije prodale jer nije isključeno da postoje neki privatnici koji bi od tih gubitaša znali da naprave rentabilne firme - kaže Madžar za "Blic Biznis".

ONI SADA NAJVIŠE TREBA DA STRAHUJU OD OTKAZA Tri velike grupe su na prvom udaru, a jedna i poslodavcima u Srbiji sada najviše "smeta"

<https://www.blic.rs/biznis/moj-novcanik/oni-sada-najvise-treba-da-strahuju-od-otkaza-tri-velike-grupe-su-na-prvom-udaru-a/negfebk>

Strah sa početka pandemije virusa korona, da će bez posla najčešće ostajati radnici sa "labavijim" ugovorima o radu, pokazao se opravdanim. Najnoviji evropski statistički izveštaji potvrdili su da su

najveće žrtve korona krize upravo sezonci, radnici na povremenim poslovima i zaposleni na određeno vreme.

Prema podacima Evrostata, na kraju drugog tromesečja ove godine u EU je bilo oko 19,2 miliona zaposlenih na određeno vreme, dok ih je krajem prošle godine bilo 22,2 miliona. To znači da se u prvoj polovini ove godine broj zaposlenih na određeno vreme u EU smanjio za oko tri miliona ili za više od 13 odsto. To je ujedno i grupa koja je široko zastupljena u firmama u Srbiji, mada ne treba zaboraviti da u Srbiji nikada nije bila manja nezaposlenost.

Podaci pokazuju i da je pao udeo zaposlenih na određeno vreme u ukupnom broju zaposlenih, i to sa 11,6 odsto, koliko je iznosio krajem prošle godine - dakle, pre izbijanja koronakrize - na 10,2 procenta sredinom ove godine, nakon prolećnog zaključavanja privreda. Istovremeno, stopa nezaposlenosti u EU porasla je sa 6,5 odsto, koliko je iznosila krajem 2019. godine, na 7,1 odsto krajem juna ove godine.

Kako analitičari objašnjavaju, ovakvi podaci ne bi trebalo da čude. Naime, poslodavcima je teško da se izbore sa okolnostima u kojima su se našli usled uticaja krize. Činjenica je, kako objašnjavaju, da kada stane tražnja, što se desilo već tokom zaključavanja privreda u prvom talasu zaraze, staje i proizvodnja, a tada staje i potreba za ljudima.

U tim trenucima, kako kažu, lakše je raskinuti labavije ugovore, najčešće honorarne ili ugovore na određeno, kao i sa onim radnicima sa relativno kratkim radnim stažom.

Jasno je, prema rečima Dragoljuba Rajića, konsultanta iz Mreže za poslovnu podršku, da se u takvoj situaciji vlasnici preduzeća trude da na različite načine zadrže radnike koji im najviše znače, odnosno one koji su kvalifikovani za rad, ali da će svakako gledati i prioritete.

"Firme, a naročito one u proizvodnom sektoru, kada se suoče sa smanjenim prihodima i potrebom da 'režu' troškove, uglavnom se trude da sačuvaju iskusne, kvalitetne i obučene radnike, jer će im kasnije takvi najviše i trebati, a uvek ih je teško naći na tržištu rada", naveo je Rajić.

Kako je istakao, zadržavanje posla u narednom periodu biće neizvesno i onima koji su zaposleni za stalno, jer će firme morati da zatvaraju sektore u kojima nemaju narudžbine.

Rajić je dodao da su već tokom oktobra, a da će i tokom novembra mnogi hoteli biti primorani da se zatvore, te će zbog toga ostaviti samo zaposlene one koji će bazično održavati prostorije.

"Postoji slučajeva da od 200 ljudi koji rade u hotelima, ostane svega njih 15 da radi. Nema tu druge, troškovi su veliki, a nemaju dovoljno prihoda da budu na 'zelenoj grani', odnosno teško im je i da budu održivi", kaže naš sagovornik.

U Evrostatovom izveštaju najveći rizik od privremenog otpuštanja u Evropi utvrđen je u ugostiteljskom sektoru i sektoru prehrane.

Unija poslodavaca Srbije upozorila je pre neki dan da će krajem ove i početkom sledeće godine nastupiti težak period za firme koje su koristile državnu pomoć jer tada ističe rok u kojem nisu smele da otpuštaju zaposlene.

"Ove godine su firme opstajale, a zaposleni bili pošteđeni gubitka posla zahvaljujući podršci države. Gde će se ostajati bez posla, u velikoj meri zavisiće od delatnosti. Najteže će biti u turizmu i ugostiteljstvu", rekao je počasni predsednik Unije Nebojša Atanacković.

Poslodavci predlažu Vladi nove mere za pomoć

Unija poslodavaca Srbije je zajedno s Privrednom komorom Srbije predložila Vladi Srbije pet mera za pomoć privredi u uslovima nastavljene krize zbog pandemije.

Unija i Komora predlažu da se PDV u sektoru hotelijerstva i ugostiteljstva za hranu i piće smanji na 10 odsto, da se odloži plaćanje poreza i doprinosa na zarade ili da se one u sektoru malih i srednjih preduzeća delimično otpišu.

ПОЛИТИКА

Moguća su i nova poskupljenja ulja

<http://www.politika.rs/sr/clanak/467137/Moguca-su-i-nova-poskupljenja-ulja>

Jasno je da od sada, pa do novog suncokreta, nećemo imati jeftinije ulje

Industrija ulja dva puta je u kratkom periodu dostavljala trgovcima nove cenovnike, pa je za kratak period ono značajno poskupelo. Razlog je skok cena suncokreta zbog svetske nestašice i velika tražnja za ovom uljaricom, objašnjavaju agrarni analitičari.

Flaša zejtina poznatih domaćih fabrika u radnjama velikih trgovinskih lanaca juče je koštala od 147 do 157 dinara, što dugo nije viđeno na rafovima, jer je cena ovog strateškog proizvoda u Srbiji duži period stagnirala. Uz to, neizvesno je i da li će se cena suncokretovog ulja tu zaustaviti ili možemo očekivati i nova poskupljenja.

Ove godine lošiji rod imali su mnogi veliki proizvođači poput Bugarske, Rumunije, Moldavije, Ukrajine. Iz tog razloga domaći proizvođači su dobro prošli jer je suncokret 2019. plaćan 31 dinara po kilogramu, a ove je išao od 32 do 38 dinara na kraju žetve kada se saznalo za sušu u Ukrajini i Rusiji. Pretpostavka je da su uljare sirovinu plaćale u proseku 37 dinara, što je na kraju dovelo do poskupljenja jestivog ulja.

– Ranije pre mnogo godina znalo se da proizvođači proizvode suncokret za uljare i one su praktično formirale cenu. U poslednjih pet godina na našem tržištu podjednako posluju izvoznici i uljare. Oni se sada takmiče ko će doći do robe i „pobeđuje” onaj ko više plati. To ide u prilog proizvođačima, a da li ih zadovoljava ili ne to je drugo pitanje. Svakako ta cena je ravna onoj na međunarodnom tržištu, a ona je ove godine porasla zbog nestašice – kaže za „Politiku” Vukosav Saković, direktor Udruženja „Žita Srbije”.

Prema njegovim rečima, naša zemlja proizvodi relativno malo suncokreta, oko 700.000 tona, a tržište suncokreta praktično radi samo mesec i po dana. Na preseku godine u oktobru uljare formiraju cene na osnovu cene nabavke sirovine, koja čini oko 80 odsto udela u ukupnim troškovima.

Na pitanje da li je ovo konačna cena ulja za ovu sezonu ili nas čekaju nova iznenađenja, Saković kaže da nije i da „proizvođači imaju razloga i za poskupljenja i za pojeftinjenja u zavisnosti od toga šta će se dalje dešavati”.

– U ovoj godini će se dešavati poskupljenja. Uljare nisu zadužene za socijalnu politiku. Obezbeđuju profit onda kada im međunarodno tržište to dozvoli. Kada bi spustili cenu, onda bi neko kupio njihovo ulje i izvezao na druga tržišta. Ako bi je podigli, onda bi opet taj neko kupio u Italiji, Mađarskoj i drugde, uvezao i njih gušio sa niskom cenom – kaže on.

Proizvođači jednostavno, ističe, moraju da prate međunarodno tržište i da se tako ponašaju.

Prema njegovom mišljenju, definitivno je sigurno da ćemo imati skuplje ulje nego prošle godine, ali nema odgovora na pitanje dokle će to trajati.

– Jasno je i da od sada, pa do novog suncokreta, nećemo imati jeftinije ulje. Da li će biti na ovom nivou ili skuplje to će isključivo zavisiti od budućeg roda i dešavanja na svetskom tržištu – kaže Saković.

Po potrošnji ulja Srbija je u vrhu Evrope, a najmanje 97 odsto ulja prodatog u našim radnjama je suncokretovo.

Nema oprosta poreza iz prošlosti, a o budućnosti može da se razgovara

<http://www.politika.rs/sr/clanak/467152/Nema-oprosta-poreza-iz-proslosti-a-o-buducnosti-moze-da-se-razgovara>

– Kad sam primila prve pare iz inostranstva 2005, moja mama, koja je knjigovođa, savetovala mi je da prijavim porez. U Poreskoj upravi su mi rekli da toga nema u zakonu i da ne mogu da podnesem prijavu. Da su me uputili, plaćala bih redovno i ne bih bila u problemu. Nemam desetine hiljada evra da platim porez za pet godina. Nisu potrošene na letovanja na Baliu i luksuz, već na život, račune, školske knjige, maturske haljine, zubara, lekove... Mogli bi svakoga od nas da zaduže i sa milion evra, svejedno je. Nemamo – ovim rečima je čitateljka na sajtu „Politike” komentarisala odluku Poreske uprave da naplati poreze i doprinose za proteklih pet godina svim

fizičkim licima koja imaju prihode iz inostranstva i slab odziv frilensera da podnesu poreske prijave.

Slobodnjacima je prihvatljivo da plate 10 odsto poreza bez kamata i ništa više od toga. Mnogi od njih smatraju da je rešenje u kompromisu jer, ukoliko oni otvore račune u drugim zemljama i pobegnu u poreske rajeve, naša država će ostati bez miliona evra deviznog priliva.

– Hoćete da nam naplatite 80 odsto zarade za pet godina, a da nam ne priznate uplaćene doprinose za PIO i zdravstvo. Velika većina nas je u nekom trenutku pitala u Poreskoj upravi šta im dugujemo i dobijali smo odgovore da to nije definisano zakonom. Sad odjednom jeste, i to zakonom koji je na snazi 19 godina. Mi smo sila koja ima potencijal da napravi od Srbije mnogo više od fabrike kablova. Možemo da radimo bilo gde na planeti gde ima interneta, pa ako vam se isplati da nas oterate – izvolite – napisao je posetilac našeg sajta, a naslov njegovog komentara glasi: „Oдох ja odavde čim prođe korona.”

Međutim, Siniša Mali, ministar finansija, jasan je – „oprosta duga nema, a o budućnosti može da se razgovara”.

– Poreska uprava je bila veoma fer i korektna i najavila kontrolu poreza za frilensere. Očekujem od njih da izmire svoje obaveze, kao i 2,2 miliona zaposlenih u Srbiji, koji plaćaju poreze. Dobio sam inicijativu od frilensera. To će pogledati moje stručne službe i u jednom trenutku ćemo sesti i razgovarati. Ali to nema nikakve veze sa onim što se dešavalo u prošlosti – rekao je Mali gostujući nedavno u jednoj televizijskoj emisiji i naglasio da retroaktivno nemaju šta da razgovaraju, a za budućnost će se uvek naći neko rešenje.

Prema njegovim rečima, može da se razgovara da li zakoni mogu da se menjaju, uz napomenu da su ovo zakoni iz 2001. i 2003.

– Svako je bio svestan svojih poreskih obaveza. Samo očekujem da oni tu svoju poresku obavezu prema svojoj državi i građanima ispune – rekao je ministar finansija i dodao da veliki broj frilensera plaća porez. Najveći broj njih se organizovao da budu preduzetnici, koji plaćaju 10 odsto poreza.

Međutim, Udruženje radnika na internetu tvrdi da nije tačno da je većina frilensera platila poreze i doprinose. Pozivaju se na saopštenje Poreske uprave, u kome je navedeno da 99,7 odsto fizičkih lica čije je račune uprava proveravala nije platilo porez.

– Preduzetnici registrovani kao paušalci plaćaju poreze i doprinose u zavisnosti od delatnosti i lokacije, od 100 do više od 300 evra. Koliko god da zarađuju, ovaj iznos je fiksna – navodi udruženje u saopštenju.

Udruženje tvrdi da nije tačno da je Poreska uprava na vreme upozorila radnike na internetu da izmire svoje obaveze. Podsećaju da je saopštenjem iz oktobra pozvala fizička lica da podnesu poreske prijave i plate porez na prilive iz inostranstva. U kontrolu deviznih računa je krenula još juna meseca i već donela poreska rešenja.

Dokle?! Uz sve namete sad plaćamo i eko takse

<https://nova.rs/vesti/biznis/dokle-uz-sve-namete-sad-placamo-i-eko-takse/>

Firme i preduzetnici počeli su da dobijaju rešenja o plaćanju eko-taksi za 2020. godinu. Iznosi su od 5.000 dinara do dva miliona dinara. Koliko tačno su lokalne poreske administracije zaračunale kojoj firmi zavisi od njene veličine i stepena uticaja delatnosti na životnu sredinu.

Naknadu za zaštitu i unapređivanje životne sredine od ove godine plaća svaki preduzetnik i svako preduzeće u Srbiji.

Nova Uredba, kojom je propisana ova obaveza, stupila je na snagu 7. decembra 2019, pa su firme, kroz drugo rešenje, dobijale i pripadajući deo ove takse za decembar prošle godine.

Ranije su ovu taksu plaćali samo zagađivači, koji su se bavili tačno propisanim delatnostima.

Danas su obveznici ovog nameta sve firme, svi preduzetnici, pa i nevladine organizacije.

Taksa se plaća jednom godišnje.

Na šta se troši

Problem kod naplate ovih taksi je što se novac prikupljen na ovaj način nenamenski troši.

Zakonom, kao što je Nova.rs već pisala, nije tačno precizirano da novac od eko-taksi mora da bude utrošen u svrhu zaštite životne sredine.

Na problem sa naplatom eko-taksi ukazivalo je i Udruženje "Zaštitnik preduzetnika i privrednika Srbije".

Ovo udruženje pokrenulo je inicijativu pred Ustavnim sudom za ukidanje uredbe o eko – taksi, pošto smatraju da nije u skladu sa Zakonom o naknadama za korišćenje javnih dobara, kao i članom 91. Ustava Srbije.

"Preduzetnicima, privrednicima i udruženjima je u doba najveće krize nametnut još jedan parafiksadni namet u vidu 'Uredbe o kriterijumima za određivanje aktivnosti koje utiču na životnu sredinu prema stepenu negativnog uticaja na životnu sredinu koji nastaje obavljanjem aktivnosti, iznosima naknada', odnosno o takozvanoj eko – taksi. Zahtevamo da se eko – taksa u sadašnjem formatu ukine", navelo je Udruženje.

I ranije je ukazivano da se novac od ekoloških taksi nenamenski troši. Mirjana Jovanović iz Beogradske otvorene škole ukazivala je da novac dobijen od ekoloških taksi ne odlazi u sredstva opredeljena za zaštitu životne sredine, a da se i ono što se za to troši – troši nenamenski.

“Tako imamo primer da se taj novac (dobijen od eko-taksi) koristi za izgradnju puteva, a ne za ono za šta bi trebalo da bude namenjen”, rekla je ona za Vreme.

Prema pisanju dnevnog lista Danas, sve vlasti u poslednjih devet godina, uključujući i aktuelnu, gotovo pola milijarde evra od ekoloških naknada potrošile su nenamenski.

“Prema podacima iz opštinskih izveštaja o korišćenju sredstava fondova za zaštitu životne sredine u periodu između 2010. i 2018. od 98 opština njih 54 odsto finansiralo je aktivnosti koje ne pripadaju životnoj sredini, pokazalo je istraživanje EC Stanište”, navodi Danas.

Ko je u kojoj grupi delatnosti

Iznosi takse, osim od veličine firme, zavise i od toga da li delatnost kojom se konkretna firma bavi na životu sredinu ima mali, srednji ili veliki negativni uticaj.

U skladu sa tim, ima 12 mogućih iznosa.

Postoje četiri grupe firmi: velika, srednja, mala i grupa mikro preduzeća i preduzetnika.

Četiri grupe firmi i tri vrste negativnog uticaja na životnu sredinu čini ukupno 12 različitih iznosa eko-taksi.

Najmanje, po Uredbi, plaćaju mikro preduzeća i preduzetnici koji se bave delatnošću sa malim uticajem na životnu sredinu – komunikacijama i informisanjem, osiguranjem, naukom, umetnošću... – 5.000 dinara godišnje.

Ista ova grupa firmi, u delatnostima koje imaju srednji negativan uticaj na životnu sredinu, poput određenih sektora poljoprivrede na primer, plaćaju eko-taksu duplo više – 10.000 dinara, dok male firme i preduzetnici u grupi delatnosti koje najviše negativno utiču na životnu sredinu plaćaju dvostruko više od onih sa srednjim uticajem – 20.000 dinara.

Ovaj princip važi i za druge tri grupe firmi – svaki sledeći viši nivo negativnog uticaja plaća duplo veću taksu.

“Startna” eko taksa za mala preduzeća je 50.000, za srednja 125.000 dinara, a za velika 500.000 dinara. Pa su najviše takse u ovim grupama, već u zavisnosti od delatnosti četiri puta veće: 200.000 dinara za mala, 500.000 dinara za srednja i konačno – dva miliona dinara za velika preduzeća.

Kada je reč o klasifikaciji da li je neka delatnost opasna ili manje opasna po životnu okolinu, u Uredbi se precizno navode šifre delatnosti koje se unose u obrazac prijave za eko-taksu.

Poljoprivreda, na primer, spada u delatnosti sa velikim, ali i srednjim uticajem na životnu sredinu – ko se bavi uzgojem svinja i ima preko 2.000 mesta za proizvodnju svinja preko 30 kilograma težine plaća duplo veću taksu u odnosu na poljoprivrednike koji se bave uzgojem svinja u manjem kapacitetu, ili na primer uzgojem muznih krava i goveda...

Ludilo Kriznog štaba: Sednica u petak, mere od utorka

<https://nova.rs/vesti/drustvo/ludilo-kriznog-staba-sednica-u-petak-mere-od-utorka/>

Kad se kaže Krizni štab i nove mere, sasvim je sigurno da u ovom trenutku nikome u Srbiji ništa nije jasno, koje su mere stare, a koje nove, kad su donete i kad počinju da važe. Kad bi se sve moralo svesti na jednu rečenicu, ona bi zvučala ovako: Krizni štab je hitnu sednicu najavio u sredu, održao u petak, okupio pa rasterao novinare, zakazao, pa otkazao konferenciju na kojoj će saopštiti nove mere, zatim ih proturio u subotu, ali sa naznakom da počinju da važe u utorak. Šta nije jasno?

U trenutku kada u Srbiji svakog dana otkucavamo crne rekorde, a broj obolelih se dnevno uveća za po sedam hiljada, ovakva konfuzija, složićemo se, nikome nije potrebna.

Pokušaćemo da raspletemo ovo zamršeno klupko i da vidimo šta je to Krizni štab radio ovih dana i zašto ništa ne radi do utorka.

Hitno natenane

Iako se pod stavkom "hitno" obično podrazumeva da se nešto održi tog istog momenta, u sredu je hitna sednica Kriznog štaba zakazana za petak.

Član Kriznog štaba i epidemiolog Branislav Todorović kazao je u tom vremenskom vakumu između srede i petka da bi se na toj hitnoj sednici moglo razgovarati o tri nove mere i to: daljem skraćivanju radnog vremena prodavnica i ugostiteljskih objekata, zatim o prelasku na rad od kuće u većini firmi, uz obaveznu potvrdu za vrtiće da roditelji dece moraju da budu na svom radnom mestu. Todorović je kazao i da bi se moglo razgovarati o ograničenju broja putnika u javnom gradskom prevozu.

Krizni štab sastao se u petak u devet. Nakon nekoliko sati većanja, premijerka Srbije Ana Brnabić izašla je pred novinare i rekla da će nove mere biti saopštene u 15 časova.

Nije se desilo.

Okupljenim novinarima rečeno je da konferencije neće biti i da se razidu.

Kon: Umiraće 50 dnevno

Član Kriznog štaba za suzbijanje epidemije koronavirusa Predrag Kon izlazi u javnost i odlučno kaže da je medicinski deo tog tela uputio premijerki Ani Brnabić izričiti predlog rigoroznijih mera od onih koje su na snazi i dodao da očekuje da će sutra biti zvanično saopšteno koje su to mere.

Upitan da li je moguće da Vlada Srbije ne prihvati predlog novih mera, Kon je rekao da to "teško može da se desi", a ubrzo bukvalno uterao strah u kosti ionako isprepadanim i sluđenim građanima, sledećom rečenicom:

“Ne bih da prognoziram, ali sam vrlo sklon uverenju doktora Ivanuše da ćemo imati do 50 mrtvih dnevno, a čak je moguće da taj broj bude i veći”. upozorio je Kon.

Onda doktor Srđa Janković saopštava javnosti da je Krizni štab predložio Vladi Srbije da donese odluku prema kojoj bi svi prodajni objekti trebalo da ograniče radno vreme do 17 sati.

Ni to nije, što bi se narodski reklo – “ubo”.

Nove mere

Radno vreme skraćeno je do 18 časova restoranima, kafićima, barovima, klubovima, kladionicama i tržnim centrima, saznaje Tanjug u vladi.

To je jedna od sedam mera koje je donela Vlada na osnovu preporuka Kriznog štaba, a saopštene su u subotu. Druga mera je obavezno i bezuslovno korišćenje lične zaštitne opreme, odnosno nošenje zaštitne maske, u zatvorenom prostoru, kao i na otvorenom prostoru u onim situacijama gde se ne mogu izbeći međuljudski kontakti. Sledi zabrana svih javnih okupljanja sa prisustvom više od 5 osoba, u zatvorenom i na otvorenom prostoru. Vlada je propisala i omogućavanje rada od kuće svim zaposlenima kod kojih to radni proces dopušta.

Građane je posebno zabavila odluka da će broj putnika u autobusima biti ograničen na 50 odsto, što je javnosti saopštio i ministra zdravlja Zlatibor Lončar, te da vozač neće otvarati vrata na satnicama na kojim aproceni da već ima dozvoljen broj putnika?! Niko još nije objasnio kako će vozač to da proceni i kako će da izađu putnici koji baš na toj stanici treba da siđu.

Dolazimo i do vrhunca.

Šta radimo do utorka

Hitne mere donete na hitnoj sednici Kriznog štaba, donete u petak, stupiće na snagu u utorak.

Razlog je verovatno današnja sahrana preminulog patrijarha Irineja, a to je slažemo se, nešto što se građanima ne može zabraniti – da ga isprate.

Moglo se, ipak, kontrolisati to što narod i sveštenstvo rade, odnosno ne rade.

Maske je juče u Sabornoj crkvi retko ko nosio, sanduk su cvelivali gotovo svi okupljeni, a dobar deo građana iskoristio je ovu priliku da se pričesti – istom kašikom.

Krizni štabe, da li se čujemo?

TV PRVA/PORTAL B92.NET

"U Železari nije bilo otpuštanja, 4 investicije ključne za bolji vazduh u Smederevu"

https://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2020&mm=11&dd=23&nav_id=1768908

U fabrici HBIS (Železara Smederevo) nije bilo otpuštanja radnika tokom pandemije, potvrdio je Vladan Mihailović ispred ove kompanije.

Jedna od mera, prema njegovim rečima, bila je da se administrativno osoblje (oko 960 zaposlenih) pošalje na dve nedelje ili na drugi deo godišnjeg odmora za tekuću godinu ili na plaćeno (70 odsto primanja) odsustvo.

"Naša proizvodnja se odvija shodno poslovnom, biznis planu i srednjoročnim planovima. Smanjili smo obim administrativnih poslova, međutim, proizvodnja se odvija na sasvim planiranom nivou", poručio je Mihailović gostujući u jutarnjem programu TV Prva.

On je dodao da, zbog kvota koje su formirane od strane Evropske zajednice na izvoz čelika iz Srbije, morali su već od prvog kvartala da smanje proizvodnju.

"U toku drugog kvartala proizvodnja je još smanjena za 10-ak procenata. Doneli smo odluku da 5. jula zaustavimo jednu visoku peć i da u četvrtom kvartalu proizvodimo istu količinu čelika sa jednom visokom peći nego što smo u drugom kvartalu proizvodili sa dve. Kineski menadžment ima veliki interes da nastavi svoje poslovanje u Srbiji i to demonstrira nastavljanjem investicija koje su počele prošle godine", napomenuo je sagovornik TV Prva.

Na pitanje koliko železara zagađuje vazduh, Mihailović je istakao da ona utiče na životnu okolinu ne više od prosečne svetske železare.

"Na zagađenje u Smederevu utiče više faktora - individualna ložišta, kotlarnice koje koriste mazut, povećani saobraćaj... Radimo remont svih postrojenja za zaštitu životne okoline koji trenutno rade svojim punim kapacitetom i radimo ogromne investicije koje više decenija nisu rađene u železari", kazao je.

Kako je najavio, postoje četiri ključne investicije na tom polju.

"Ulaganje u životnu okolinu nije jeftino, a ne donosi profit, ali je kineski menadžment potpuno posvećen tome. Prva investicija je novo postrojenje koje počinje sa radom 1. juna 2021. godine i radi se o najboljoj tehnologiji u svetu. Druga investicija je izgradnja peći koja će koristiti visokopećni gas kao alternativno gorivo i ona će otpočeti sa radom 1. jula 2021. godine. Mi smo već završili konvertor broj 2 koji nije menjan od polovine 80-ih godina, a četvrta investicija je rezervoar za visokopećni gas. Sve ove investicije vredne su 140 miliona dolara", zaključio je Mihailović

TANJUG/NOVA.RS

Vlada usvojila Predlog zakona o budžetu za 2021.

<https://nova.rs/vesti/biznis/vlada-usvojila-predlog-zakona-o-budzetu-za-2021/>

Vlada Srbije usvojila je Predlog zakona o budžetu Srbije za 2021. godinu, koji predviđa ukupne prihode i primanja budžeta u iznosu od 1.336,3 milijarde dinara, što je povećanje za 45 milijardi dinara u odnosu na procenjeni iznos prihoda za 2020. godinu.

Budžetom za 2021. godinu predviđeni su ukupni rashodi i izdaci u iznosu od 1.514,8 milijardi dinara, saopšteno je posle sednice vlade.

Projektovani deficit u 2021. godini iznosi tri odsto BDP-a, dok se javni dug na nivou opšte države smanjuje i do kraja godine zadržava na nivou od 58,7 odsto.

Budžetom je od 1. januara predviđeno povećanje penzija po švajcarskoj formuli od 5,9 odsto, minimalne zarade za 6,6 odsto, kao i povećanje zarada zaposlenih u zdravstvu od pet odsto, stalnih zaposlenih u javnom sektoru za 3,5 odsto, a zatim će od 1. aprila 2021. godine i za njih ukupno povećanje biti pet odsto.

I u 2021. godini predviđene su mere fiskalne politike na prihodnoj strani u cilju daljeg smanjenja poreskog opterećenja zarada, navodi se u saopštenju.

Planirano je povećanje neoporezivog dela bruto zarade sa 16.300 na 18.300 dinara od 1. januara.

Kapitalni izdaci su u ukupnom iznosu od 273,9 milijardi dinara što predstavlja 18,08 odsto ukupnih rashoda.

Vlada navodi da su paketom ekonomskih mera za ublažavanje posledica virusa kovid-19, tokom 2020. godine, stvoreni uslovi za brži oporavak privrede i ostvarenje dinamičnog rasta u 2021. godini.

Dodaje se da će očekivani oporavak ekonomije uticati na ubrzanje priliva stranih direktnih investicija, koje će obezbediti punu pokrivenost deficita tekućeg računa u 2021. godini.

Subvencije i Fijatu i Er Srbiji u budžetu za 2021. godinu

<https://nova.rs/vesti/biznis/subvencije-i-fijatu-i-er-srbiji-u-budzetu-za-2021-godinu/>

Za subvencije privatnim preduzećima u predloženom budžetu za 2021. godinu namenjeno je ukupno 14,9 milijardi dinara, među kojima su Fijat i Er Srbija.

Ta sredstva predviđena su u razdelu Ministarstva privrede kao ulaganja od posebnog značaja.

Sredstva su, između ostalog, namenjena za sprovođenje ugovora o zajedničkom investicionom ulaganju između Republike Srbije i Fijata, i ugovora o osnivanju Er Srbije.

Za izmirenje preuzetih obaveza po ugovorima o dodeli sredstava za direktne investicije subvencije su namenjene za Džonson elektrik Niš, Kromberg i Šubert Kruševac, Eseks Zrenjanin, ZF Srbija Pančevo, MTU Beograd, Henkel Srbija Beograd, Linglong Zrenjanin, Planinku Kuršumlja, Hemijsku industriju Nevena Beograd i druge.

Sredstva za subvencije su, kako se precizira, namenjena za izmirenje preuzetih obaveza iz Uredbe o uslovima i načinu privlačenja direktnih investicija.

U predloženom budžetu ne navode se konkretni iznosi subvencija za svako privatno preduzeće kome su ta sredstva namenjena.

VESTI IZ SVETA

ZAMRZAVAJU PLATE JAVNOM SEKTORU NA TRI GODINE Samo jedno zanimanje je izuzeto, evo i zašto

<https://www.blic.rs/biznis/strategija/zamrzavaju-plate-javnom-sektoru-na-tri-godine-samo-jedno-zanimanje-je-izuzeto-evo-i-za-shto>

Zbog krize izazvane koronavirusom, Velika Britanija nema izbora nego da zamrzne plate u javnom sektoru na čak tri godine. Vest da se pet miliona zaposlenih u javnom sektoru u Velikoj Britaniji suočava sa zamrzavanjem plata izazvala je nezadovoljstvo u tamošnjoj javnosti, prenosi hrvatski portal Indeks.

Ova mera, osmišljena kao odgovor na finansijske posledice pandemije, odnosi se na učitelje, policiju, vojsku i javne službenike, ali ne i na zdravstvene radnike, koji su izuzeti zbog njihovih napora u borbi protiv koronavirusa.

Britanski ministar finansija Riši Sunak izneće u sredu plan za obuzdavanje plata i uspostavljanje ravnoteže u budžetu. Naime, budžetski izdaci uveliko su se povećali tokom pandemije. Prema procenama britanske vlade, trogodišnje zamrzavanje plata u javnom sektoru donelo bi uštedu od 23 milijarde funti. Rezervna varijanta je ograničiti rast plata na samo jedan odsto godišnje, pri čemu bi ušteda iznosila 11 milijardi funti.

Nova runda stezanja kaiša za britanske javne službenike, od kojih su mnogi u prvim redovima borbe protiv koronavirusa, posledica je rekordnog zaduživanja vlade tokom krize i verovatno će biti u snažnom kontrastu s nagodbom premijera Borisa Džonsona oko plata u oružanim snagama.

Ovom planu očekivano su se usprotivili sindikati, koji ga smatraju dodatnim udarcem svojim članovima usred krize. Mnoga će obećanja biti pogažena, smatra Kevin Kortni, koji upozorava da je Džonson obećao kako će povećati plate učiteljima na više od 30.000 funti godišnje do 2022. godine.

"Nećemo dopustiti da zaposleni u javnom sektoru plate ovu krizu novom štednjom i zamrzavanjem plata. Ovo je udarac u zube onima koji se bore protiv pandemije. Naši članovi još osećaju posledice 10-godišnje štednje konzervativne vlade. Ministri dele milijarde svojim prijateljima kroz ugovore, a istovremeno smišljaju kako da smanje platu radnicima koji su u prvim redovima borbe protiv koronavirusa", rekla je Rehana Azam, glavna sekretarka sindikata GMB.

Azam kao argument iznosi zamrzavanje plata koje je konzervativna vlada uvela nakon finansijske krize 2008. godine, a očekuje se da će Sunak kao protivargument izneti da primanja javnog sektora moraju biti u skladu sa situacijom u privatnom sektoru u kojem su plate pod pritiskom jer se britanska ekonomija bori s najtežom recesijom u istoriji.

Britanska vlada je do sada samo na borbu protiv pandemije potrošila više od 210 milijardi funti, a očekuje se da će do proleća sledeće godine potrošiti još desetine milijardi. Zbog tih troškova i pada BDP-a, vladin Biro za budžetsku odgovornost očekuje da će se Ministarstvo finansija ove godine morati zadužiti za 400 milijardi funti.

Procenjuje se, takođe, da će budžetski deficit biti dvostruko veći nego 2008. godine.

Velika Britanija u javnom sektoru ima više od 5,4 miliona zaposlenih, a većina ih radi u zdravstvu i obrazovanju.

BANKARI UPOZORAVAJU Preti globalni dužnički cunami

<https://www.blic.rs/biznis/privreda-i-finansije/bankari-upozoravaju-preti-globalni-duznicki-cunami/rb9m9f4>

Globalni dug će do kraja godine dostići rekordnih 277 biliona dolara usled daljih troškova vlada i kompanija kao odgovor na pandemiju virusa korona.

Prema podacima Instituta za međunarodne finansije (IMF), čiji su članovi više od 400 banaka i finansijskih institucija širom sveta, globalni dug se povećao za 15 biliona dolara do septembra, na 272 biliona dolara.

Skoro dve trećine tog povećanja odnosi se uglavnom na tržišno razvijene države, preneo je Sputnjik.

"Postoji znatna neizvesnost oko toga kako globalna ekonomija može da se razduži u budućnosti bez velikih negativnih posledica po ekonomsku aktivnost", navodi se u izveštaju i upozorava na "napad dužničkog cunamija".

Ukupan dug razvijenih zemalja, kaže se u izveštaju, skočio je na 432 odsto BDP-a u trećem kvartalu, što je povećanje za 50 odsto u odnosu na 2019.

IMF dodaje da je ukupan američki dug na putu da dostigne 80 biliona dolara ove godine u poređenju sa 71 bilion dolara u 2019.

Što se Evrozone tiče, dug je porastao za 1,5 biliona, na 53 biliona dolara. Ipak, to je manje u odnosu na rekordnih 55 biliona dolara, koliko je bilo u drugoj četvrtini 2014.

Udeo duga u BDP-u zemalja u razvoju dostigao je skoro 250 odsto, prenosi RT.

Liban, Kina, Malezija i Turska suočavaju se sa najvećim porastom duga u nefinansijskom sektoru.